

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Amalechita.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

equidem te mihi iam placere, quam si divinus
esses genius. Sed vetant satrapæ Palæstini, te
prælium secum inire. Quamobrem mane, ubi
diluxerit, proficiscere sane una cum tui domini
fervis, qui tecum venerunt. *D.* Equidem invitum
illis militare nolim: parebitur.

SENTENTIA.

*Non ab re suspectum est perfugarum contra suos
auxilium.*

AMALECHITA. 2 Reg. I.

ARGUMENTVM.

Amalechita quidem Davidi necem Sauli
nunciat, cujus necis autorem ipse se esse
dicit, eamque ob rem David eum jubet
interfici.

David, Amalechita.

Video quendam huc venientem scissa veste, &
capite insperso pulvere. Haud temere est,
nimirum aliquem sinistram nuncium affert. Un-
denam ades tu? *A.* Ex exercitu Israelitarum
evasi. *D.* Quid actum est? eloquere. *A.* Fu-
gerunt milites e prælio, multi e vulgo ceciderunt:
Saulus quoque & Jonathan ejus filius occubue-
runt. *D.* Qui scis Saulum & Jonathanem occu-
buisse? *A.* Cum forte venissem in Gelboem
montem, video Saulum innixum hastæ, cui cur-
rus & equitatus jamjamque imminabat. Respexit
ille, & me viso: Huc ades, inquit. Accessi. Tum
ille. Quis tu es? Amalechita, inquam ego.

Aggre-

Aggredere me, inquit, & interfice, nam magno dolore discrutior, nec adhuc possum emori. Hic ego quid agerem? videbam non victurum post tam gravem casum: itaque interemi, abstulique coronam de capite ejus & armillam de brachio: quæ tibi affero, ut vides. *D.* *) Heu calamitosa clades, heu lugubre prælium, o facinus audax! Cujas es? *A.* Filius sum advenæ cujusdam Amalechitæ. *D.* Te ne ergo non esse veritum ista impura manu perdere unctum Jovæ? Tu juvenis invade hominem, nequæ: merito moreris, & tuo indicio peris, qui te de Rege interfecto jactaveris,

SENTENTIA.

Si potentes sic tractarent eos, qui ipsis mortem aut malum inimicorum, tanquam rem lætam, nuntiant, ut Amalechitam hunc tradidit David: aut si saltem hujusmodi nuncios adversarentur: minus auderent assentatores.

NATHAN. 2 Reg. 12.

ARGUMENTVM.

Nathan Davidem jussu Jovæ ficta ad rem narratione simili, ita prudenter adulterii homicidiique arguit, ut ipse David contra semetipsum ferat sententiam.

Nathan, David.

David, duo homines erant in quadam urbe, alter dives, alter pauper. Dives ovibus & capris bobusque abundabat: Pauper unam omnino habebat.

*) Singularis virtus Davidis, qui lugeat hostem,